

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ godine donijela

O D L U K U

o pokretanju postupka za sklapanje Konvencije Vijeća Europe o kinematografskoj koprodukciji (revidirane)

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) pokreće se postupak za sklapanje Konvencije Vijeća Europe o kinematografskoj koprodukciji (revidirane) - u daljnjem tekstu: Konvencija, koja je sastavljena u Rotterdamu, 30. siječnja 2017. godine.

II.

Konvencijom se revidira i zamjenjuje Europska konvencija o filmskoj koprodukciji (ETS br. 147), koja je sastavljena 1992. godine u Strasbourgu i stupila je za Republiku Hrvatsku na snagu 1994. godine.

Konvencija utvrđuje povoljnije uvjete za stjecanje statusa koprodukcije kinematografskog djela kako bi se omogućilo proizvođačima u zemljama u kojima je kinematografska industrija relativno slabo razvijena, da sudjeluju u ambicioznijim višestranim i dvostranim koprodukcijama sa sniženim minimalnim doprinosom u ukupnim troškovima produkcije.

Konvencija propisuje da koprodukcijski ugovor mora jamčiti svakom koproducentu zajedničko vlasništvo nad materijalnim i nematerijalnim pravima vlasništva filma, te uređuje odgovarajuće sudjelovanje tehničkog i umjetničkog osoblja, dodjeljivanje koprodukcijskog statusa financijskim koprodukcijama, održavanje opće ravnoteže u koprodukcijskim odnosima između stranaka, olakšavanje ulaska i boravka na teritoriju stranaka tehničkom i umjetničkom osoblju, odavanje priznanja zemljama koje sudjeluju u koprodukciji, kao i uvjete izvoza kinematografskih djela, uporabu jeziku te prikazivanje na međunarodnim festivalima.

III.

Od 1992. godine, kada je sastavljena Konvencija Vijeća Europe o filmskoj koprodukciji (ETS br. 147), do danas, značajno se promijenio tehnološki, gospodarski i financijski razvoj filmske industrije te je stoga potrebno osigurati smanjenje ograničenja radi poticanja suradnje u području kinematografske koprodukcije kako bi se osigurala trajna relevantnost i učinkovitost okvira za kinematografsku koprodukciju. S obzirom na takve okolnosti, postalo je nužno da se Konvencija revidira kako bi se zadržao korak s promjenama u filmskoj industriji.

S obzirom na sadržaj Konvencije, Republika Hrvatska neće stavljati rezerve u smislu članka 22. Konvencije, koje se odnose na primjenu Konvencije na dvostrane koprodukcijske odnose između dviju stranaka Konvencije i pridržavanje prava određivanja drugačijeg maksimalnog udjela financijske koprodukcije.

IV.

Prihvaća se tekst Konvencije.

Tekst Konvencije iz stavka 1. ove točke, sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se ministrica kulture da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Konvenciju.

VI.

Izvršavanje Konvencije neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Konvencija ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, ali podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

OBRAZLOŽENJE

Konvencijom Vijeća Europe o kinematografskoj koprodukciji (revidiranom) iz 2017. godine revidira se i zamjenjuje Konvencija Vijeća Europe o filmskoj koprodukciji br. 147 koja je sastavljena 1992. godine u Strasbourgu i stupila je za Republiku Hrvatsku na snagu 1994. godine, s obzirom da se u međuvremenu značajno promijenio tehnološki, gospodarski i financijski razvoj filmske industrije te je potrebno osigurati smanjenje ograničenja radi poticanja suradnje u području kinematografske koprodukcije.

Više od dvadeset godina nakon usvajanja Konvencije iz 1992. godine, uvjeti u području europske filmske koprodukcije značajno su se promijenili. Nova tehnologija je promijenila proizvodnju, distribuciju i izložbene tehnike, javno financiranje na nacionalnoj i regionalnoj razini je evoluiralo, fiskalni poticaji su se umnožili te mnoge manje europske zemlje traže unaprjeđenje međunarodne aktivnosti u svojim filmskim sektorima. Općenito, europska filmska industrija je sve više otvorena za razmjenu s partnerima iz cijelog svijeta. S obzirom na takve okolnosti, postalo je nužno da se Konvencija revidira kako bi se zadržao korak s promjenama u filmskoj industriji.

Opseg Konvencije Vijeća Europe o kinematografskoj koprodukciji (revidirane) je ograničen na kinematografska djela namijenjena prikazivanju u kinima. Ipak, činjenica da konačno djelo nije prikazano u kinu ne uzrokuje gubitak statusa koprodukcije. Povlastice sukladno Konvenciji mogu biti odobrene koproducentima koji imaju sjedište u državi stranci i stručne kompetencije sukladno propisima u toj stranci. U skladu s pravilima utvrđenima u dvostranim sporazumima o koprodukciji, priznavanje statusa koprodukcije zahtijeva konzultacije i odobrenje nadležnog tijela vlasti svake zemlje, odgovornog za primjenu Konvencije.

Kako bi se omogućilo proizvođačima u zemljama u kojima je kinematografska industrija relativno krhka, da sudjeluju u ambicioznijim koprodukcijama kinematografskih djela s minimalnim doprinosom, u Konvenciji je, za mnogostrane koprodukcije, smanjena minimalna stopa doprinosa s 10 % na 5% i podignuto odgovarajuće maksimalno sudjelovanje sa 70 % na 80% ukupnih troškova produkcije kinematografskog djela. U slučaju manjinskog doprinosa manjeg od 20% ili u slučaju kad minimalni doprinos ne uključuje učinkovito tehničko i umjetničko sudjelovanje od strane koproducenta, zemlja podrijetla manjinskog koproducenta može poduzeti korake kako bi ograničila pristup mehanizmima nacionalne koprodukcijske potpore. Kad se Konvencija koristi za osiguranje pravnog okvira za dvostranu koprodukciju, minimalni doprinos se smanjuje s 20% na 10% a maksimalan se povećava s 80% na 90% ukupnih troškova produkcije kinematografskog djela. Kao i u slučaju mnogostranih koprodukcija, stranke mogu zabraniti pristup nacionalnom mehanizmu potpore kad je doprinos manji od 20% ili ako doprinos ne uključuje učinkovito tehničko i umjetničko sudjelovanje koproducenta.

Nadalje, Konvencija propisuje da koprodukcijски ugovor mora jamčiti svakom koproducentu zajedničko vlasništvo nad materijalnim i nematerijalnim pravima vlasništva filma, te uređuje odgovarajuće sudjelovanje tehničkog i umjetničkog osoblja, dodjeljivanje koprodukcijskog statusa financijskim koprodukcijama, održavanje opće ravnoteže u koprodukcijским odnosima između stranaka, olakšavanje ulaska i boravka na teritoriju stranaka tehničkom i umjetničkom osoblju, odavanje priznanja zemljama koje sudjeluju u koprodukciji, kao i uvjete izvoza kinematografskih djela, uporabu jeziku te prikazivanje na međunarodnim festivalima.

Konvencija predviđa mogućnost stavljanja rezerve u odnosu na članak 2. stavak 4. kojim se predviđa mogućnost primjene Konvencije i na dvostrani koprodukcijski odnos između dvije stranke ove Konvencije u nedostatku biloakvog drugog sporazuma te određivanja maksimalnog udjela različitog od onog predviđenog člankom 9. stavkom 2. Konvencije. Republika Hrvatska neće izjaviti rezervu u smislu članka 22. stavka 1. Konvencije.